

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

ژباړه: فرهاد ویاړ
۱۱ دسمبر ۲۰۱۵

د بنځو سور پوخ (۷)

توره تیاره شپه وه او شاوخوا چوپه چوپتیا وه. هون چانگ چنگ خپل ساعت ته وکتلی. د برید لپاره ټاکل شوی وخت نژدی و، نو ژر یې چتری نیونکي ته وویل د شا دروازه خلاصه کړه.

چتری نیونکي ورو د شا دروازه خلاصه کړه او د بنڅو د سره پوځ کلیوالی انجونې یې د کوتې دننه ته راوغوښتلې.

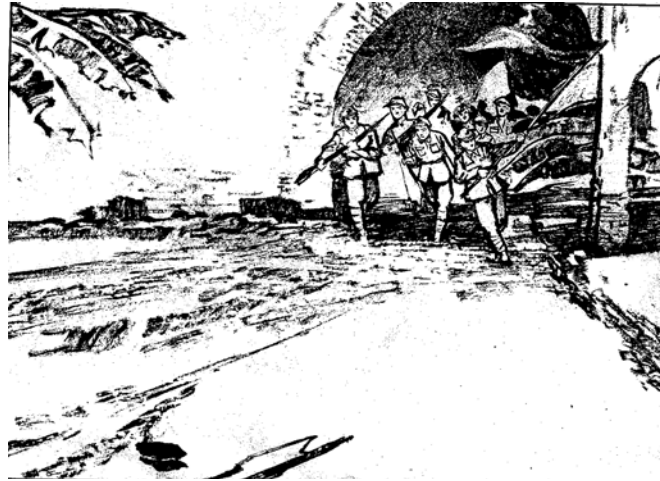
جونگ هوا او هون لیان، ورو د نان باتیان د خوب کوتې ته وننوتلې.

نان باتیان یې په داسې حال کې چې بیده وو، ونيو. هون چانگ چنگ هغه ته په سپکه وکتل او بیا یې سر تیرو ته امر وکړ چې درې ځایونه وسوځي، څو موکه پیدا شي او د پوځ نورو میرمنو ته چې د برید په تمه وي، خبر ورسیري.

په دې شیبه کې د میرمنو سور پوځ د قوماندان سره په پټه راوونوټل. هغه کس چې د سرو زرو غاښ یې درلود، غوښتل چې مقاومت وکړي خو د قوماندان د ډزې هدف وگرځید او په ځمکه ولید.

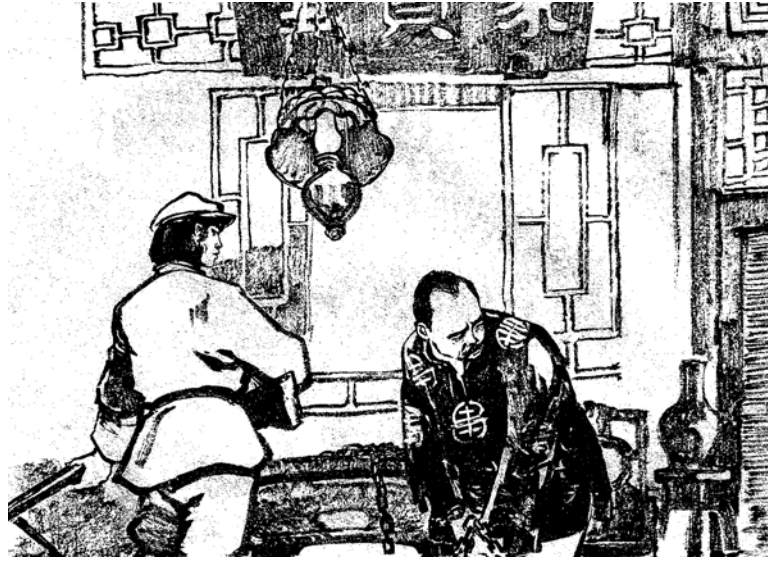
کله چې سور پوځ د پلین کلي ته راوړسید، په ټول کلي کې اور لمبې وهلې. د ارتجاعی پوځ سرتیري یا مړه شول او یا یې هم وسله په ځمکه کینوده، د سره پوځ سرتیرو دا جگړه بریا ته ورسوله او د پلین کلی ازاد شو.

د همغې ورځ په سبا جونگ هوا زورواکي نان باتیان راکارلی راکارلی د واک تر څنګ راوړ او د بزگرانو مخې ته یې خپل غم داسې فریاد کړ: «زه د دې وینځه وم، د پلار پښه مې په خطایی سره د دې له سپي سره ولګیده، یوازي د همدې لپاره او په همدې پلمه یې زما پلار ووژو...»

ټولو په يوه خوله وويل: «دې خونري دښمن، نان باتيان، کلونه کلونه پر بزگرانو ظلم او ستم کړی، او اوس د يلين په کلي کې د غچ اور لمبې وهي. دا زهرجن مار ووژنی!»

د خلکو د پریکړې لپاره یې نان باتیان په لنډمهاله ډول په کوټه کې وتړو، کله چې یې ولیدل چې د هغه ساتنه یوازې یوه انجلی کوي، د نښتې فکر یې سر راته راغی، په مکر یې وویل: «غواړم تشناب ته لار شم.»

او بلي کوټې ته وښوت، ژر یې د ځمکې تیرې لیرې کړی او د تکهاوی له لارې وښتید.